

Azalka – ještě kvete

Milý čtenáři!

Koloběžka je dobrá pro místa, kam byste nedošli pěšky, ale na výlet autem to nestojí za to.

Tak jsem si řekl, že letošní první cesta na chalupu bude netradičně z Jičína, přes Cidlinu do Peklovsi a do Košova, tudy jsem jel jen jednou v autě. Mám po jar-ním servisu stroje tendenci koloběžku přeceňovat, což mi dala vědět hnedle za pekloveským viaduktem u památného kamene, kde sdělila, že nepotáhne.

Jelikož jsem to nebral jako cestu na chalupu, ale jako druh výletu s případným nepohodlím, ani jsem se nezlobil. A fotil jsem a reportéřil – *pochlubím se příště*. Chaloupka zimu přežila, zloději letos nepřišli (loni už pobrali vše), ale jeden nezvaný návštěvník tu zase byl a usídlil se. Kuna!

Snad to spolu zvládneme. Jinak ji vypudím, jako to udělal přítel geolog Honza Zavřel. Nechal na chalupě hrát týden rádio. Rádio Blaník.

Drsné, ale zabralo to! 😊

Město Turnov zvažovalo zavedení sdílených kol na základě dotační výzvy Libereckého kraje, anketa měla ověřit také názor veřejnosti. Rada města nakonec od možného zřízení tzv. bikesharingu prozatím upustila.

Sdílení jízdních kol, tzv. bikesharing, funguje na jednoduchém principu. Pomocí aplikace v mobilním telefonu, kde se uživatel zaregistruje, může zjistit aktuální polohu nejbližšího volného kola.

Následně si pomocí aplikace vybrané kolo odemkne, čímž se spustí čas výpůjčky. Výpůjčka se ukončí až teprve odstavením kola opět na některém z oficiálních stanovišť. Není tedy možné kolo „odložit“ kdekoliv – v tom případě výpůjčka běží dál.

Sdílená kola mohou využívat pouze lidé starší 18 let, a to především kvůli legislativní povinnosti používat bezpečnostní helmu pro cyklisty mladší 18 let, která je u sdílených kol jen těžko zajistitelná.

Aktuálně běží pilotní dotační program Libereckého kraje, kdy na provoz sdílených kol je v roce 2023 možné získat až 70 % způsobilých výdajů v případě, že město nabídne uživateli prvních 15 minut vypůjčení kola zdarma. Vedení města vážně zvažovalo možnost s finanční podporou kraje podobnou službu v Turnově zřídit.

Pro ověření zájmu o sdílení kol proběhla anketa na webu i sítích města i v místním tisku, ale velkou odezvu nevyvolala. Vyjádřilo se 258 respondentů, 71 % z nich uvedlo, že by si přáli sdílená kola v Turnově mít, 67 % by je skutečně využívalo. Celkový výsledek ankety tedy hovoří pro, na druhou stranu 63 % lidí by upřednostňovalo rekreační užití kola, tedy ne pro cesty do zaměstnání. Podle vyjádření odporu dopravy by rekreační využití vedlo k další sezónní zátěži dopravy ve městě, nikoli k jejímu snížení. Podle odboru dopravy by bylo přínosnější věnovat se opravě vozovek a výstavbě cyklostezek.

„Vytvoření cyklostezek v Turnově je velkou výzvou, kterou komplikují přírodní a historicky vzniklé překážky v podobě řeky, železničních tratí a nadregionálních silnic.

Prostoupit tyto překážky bude vyžadovat nemalé finanční prostředky,“ míní vedoucí odboru dopravy Pavel Vaňátko.

Místostarosta Jan Lochman dodal: „V ranních dopravních špičkách je provoz aut natolik intenzivní, že se obávám o bezpečnost cyklistů, kteří by se provozem chtěli proplétat. Navíc se dá předpokládat, že vzhledem k velké výškové členi-

tosti Turnova by se kola pravděpodobně hromadila v níže položených stanovištích.“

V současné situaci je zřízení sdílených kol spíše myšlenkou pro budoucnost, podle vedení města je třeba se zaměřit spíše na další zlepšení infrastruktury pro cyklisty, jako může být navedení cyklodopravy na bezpečnější trasy nebo zajištění bezpečných odstavných míst pro kola.

/ Marcela Jandová, Turnov

Krejčí zavraždil manželku a ve vězení začal vyrábět orloje. Ty se nyní restaurují pro Severočeské muzeum

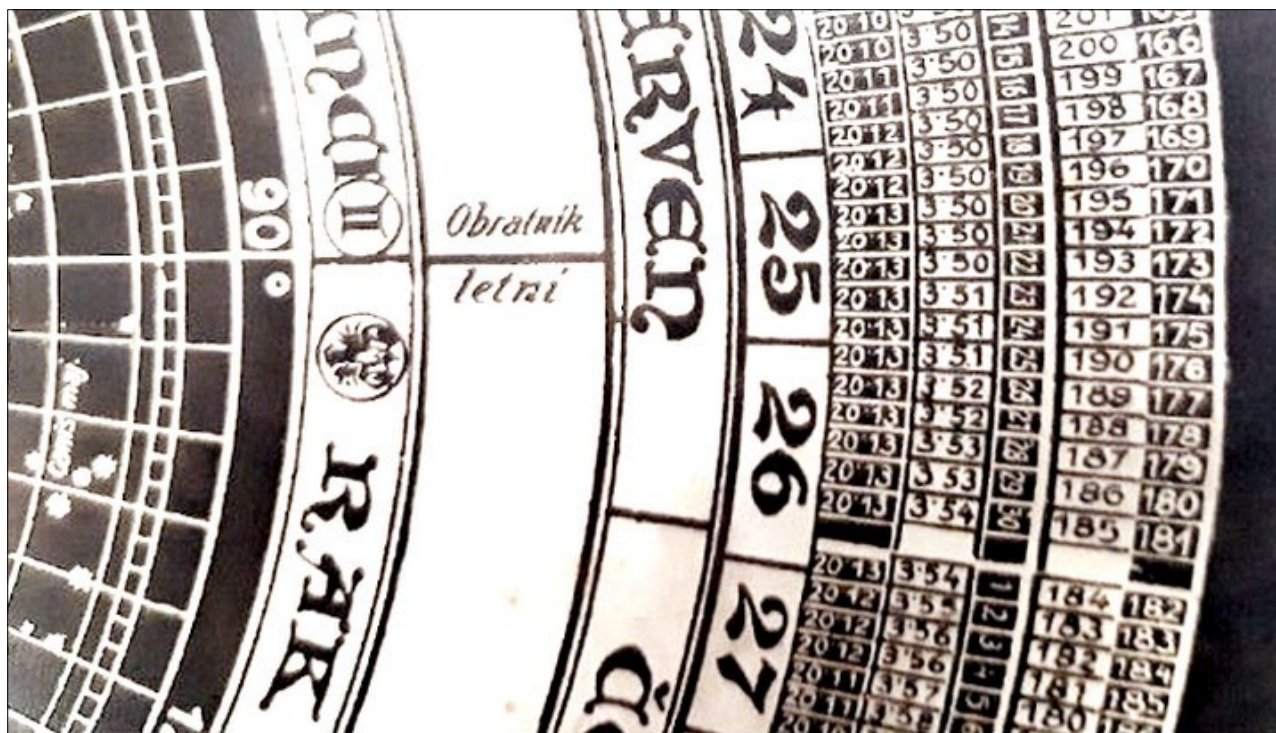
Restaurování devíti předmětů z podsbírky uměleckých hodin v rámci projektu Záchrana pokladů z depozitářů Severočeského muzea pokračuje v ateliéru hodináře Jana Marka v Turnově. Dosud předal sedmery zrestaurované hodiny a nyní zpracoval jedny další.

„Projekt Záchrana depozitářů Severočeského muzea již několik let pomáhá k restaurování části rozsáhlých sbírek tohoto kulturního stánku. Na jednotlivé soubory probíhají vždy výběrová řízení. Díky pečlivé přípravě ze strany muzea a dobré práci oddělení veřejných zakázek Krajského úřadu Libereckého kraje se daří postupně restaurovat plánované sbírkové předměty,“ uvedla Květa Vinklátová, radní Libereckého kraje.

Jde o stojací hodiny, které zhotovil hodinář samouk František Planička zhruba v rozmezí let 1921–1922 v Kralupech nad Vltavou. Planička se narodil roku 1872 ve Slatinkách nedaleko Prostějova. Vyučil se truhlářem a jako mladý tovaryš se vypravil na cestu, během které navštívil řadu evropských zemí. Po návratu domů se oženil a otevřel si vlastní krejčovskou dílnu. V roce 1908 při návratu z jedné pracovní cesty přistihl manželku při nevěře a v afektu ji zavraždil. U soudu dostal trest dvacet let vězení.

Po nástupu do věznice v Borech začal studovat knihy o astronomii, strojnictví, mechanice a stavbě hodin. Ve vězení zkonstruoval funkční orloj, vystačil si přitom se zbytky materiálu z vlastní krejčovské dílny. V únoru 1918 dostal milost a na svobodě sestrojil druhý orloj, který předváděl po celé zemi. Ze vstupného chtěl stavět další a dokonalejší orloje. Podařilo se mu získat za společníka kralupského lékárníka Jaroslava Pacovského, se kterým vedl na začátku 20. let úspěšnou malovýrobu orlojů. Firma však po prvotním úspěchu musela v roce 1922 zastavit výrobu a zkrachovala. Pravděpodobně v důsledku toho lékárník Pacovský spáchal sebevraždu. František Planička pak už dál žádné orloje nevyráběl.

Salonní orloj ze sbírek Severočeského muzea je vsazen do černě lakované dýhované skříně. Zpředu se nacházejí prosklená dvířka, za kterými se nalézají čtyři ciferníky. Po stranách skříně jsou dvířky kryté otvory pro přístup k hodinovému stroji, aby bylo možné jej natahovat a nastavovat kalendárium. Horní ciferník ukazuje čas na dvou stupnicích I–XII, které doplňují půlhodinové kosočtverečné body (pro den světlé, pro noc tmavé), minuty a čtvrt hodiny.

Dále je na ciferníku rostlinný prstenec s latinským nápisem *Per ardua ad astra* neboli *Přes nepřízeň osudu ke hvězdám*. Ve středu se nachází signatura *Planička a Pacovský, Kralupy nad Vltavou*. Levý ciferník ukazuje datum a pravý ciferník dny v týdnu. Dolní ciferník představuje jakýsi zjednodušený astroláb. Lze na něm odpočítávat počet dnů od počátku roku, dny do konce roku, datum, východ a západ slunce, týden, měsíc, roční období a znamení zvěrokruhu. Centrální kruhová část znázorňuje noční nebeskou oblohu. Před tímto astrolábem je speciální ukazatel, v jehož elipsovitém okně se objevuje momentálně viditelná část oblohy. Elipsa je umístěna mezi čtyři paprsky, z nichž horní s písmenem S jako sever odečítá výše zmíněné údaje. V horní části nad ciferníkem jsou okénka s letopočtem, který se nastavuje ručně.

/ Jan Mikulička

Z dějin tur(nov)istiky – Turnovské muzeum a František Herman

Turnovské muzeum, založené v roce 1886, lákalo turisty k návštěvě již za dob Rakouska-Uherska. Původně byly jeho sbírky uchovávány v radnici, kde byly volně zpřístupňovány na požádání u městského úřadu. Do budovy čp. 71 ve Skálově ulici své sbírky přestěhovalo za první republiky, konkrétně tedy ve 30. letech, kdy majitel turnovské provazárny Josef Boháček (1853 – 1932) tento rodinný dům muzeu odkázal, načež si muzeum v budově uspořádalo své expozice. Chloubou muzea se tala tzv. kamenářská síň, která návštěvníkům prezentovala fenomén turnovského drahého kamene, který byl a je řadu století s městem spojen. Síň byla dohotovena v roce 1937 podle záměru profesora místní odborné šperkařské školy Josefa Varcla (1881 – 1953). Jedním z těch, kteří promlouvali do podoby síně, byl turnovský kamenář František Herman (1873 – 1937), od jehož narození letos uplyne 150 let, a tak se sluší ho blíže představit.

V roce 1927 koupil František Herman dům čp. 175 s pozemkem v Nádražní ulici mezi mosty (dnes ulice Palackého) a na jeho místě si v roce 1928 postavil nový obchodní dům.

Průčelí nechal ozdobit plastikou od sochaře Josefa Drahoňovského (1877–1938), absolventa turnovské „šperkárny“, který se vypracoval na profesora Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze. Při tvorbě katalogu brusírny zase kooperoval s turnovským malířem Karlem Kinským (1901 – 1969), který mu navrhl i logo firmy.

Firma *Herman & Palma* se stala jednou z nejúspěšnějších brusičských dílen v Turnově.

Vybrousila drahé kameny pro úpravu kostelních klenotů v Kapli sv. Václava v pražském chrámu sv. Víta (1913), české granáty na čelenku sv.

Václava vytvořenou k miléniu tohoto světce (1929) nebo granáty na zlatý rektorský řetěz zvěrolékařské fakulty v Brně (1933). Firma zpracovávající domácí i zahraňiční surovinu pronikla rovněž na světový trh. Účastnila se světových výstav v Rio de Janeiru (1922), v Barceloně (1929) anebo v Chicagu (1933).

František Herman byl zakládajícím členem Muzejního spolku pro Turnov a okolí, ustanoveného roku 1912. Na svých obchodních cestách měl získat solid-

ní přehled o starožitnostech a výtvarném umění, který uplatňoval při budování muzejních sbírek. Sám měl v oblibě sbírání tzv. napoleonik, tedy drobných nálezů (mincí, militárií, knoflíků z uniforem apod.) z období napoleonských válek na počátku 19. století. František Herman se stal prvním předsedou přírodovědného odboru muzea, který vznikl jeho zásluhou z výtěžku kamenářské výstavy konané v roce 1930 v prostorách odborné šperkařské školy. Jakožto vlivný člen místního Svazu průmyslu kamenářského se zasloužil o instalaci výše zmíněné kamenářské síně. Do instituce daroval ve 30. letech řadu drahých kamenů, které se staly základem pro mineralogické sbírky.

František Herman se narodil 26. června 1873 v domě čp. 90 ve Skálově ulici do rodiny pekaře Františka Hermana.

Kamenářská síň se nacházela v druhém patře muzea, 1940.

Na kamenáře se vyučil v brusírně Františka Krause (čp. 133 v Jiráskově ulici). Na přelomu 19. a 20. století pracoval jako obchodní zástupce v brusičské firmě Josefa Maye a Václava Palmy (čp. 242 v Sobotecké ulici), kde se pro změnu profiloval jako obchodní cestující, v čemž vynikal celý život. Když si v roce 1911 zakládal samostatný závod, při-

zval do firmy jako spolu-majitelku Hermínu Palmovou, vdovu do Václavovi Palmovi, odtud tedy název jeho firmy *Herman & Palma*. Jejich dílna sídlila v domě čp. 538 v Kozákovské ulici (dnes ulice 28. října).

Z provozu kamenářské síně se bohužel dlouho netěšil, po krátké nemoci zemřel 20. března 1937 v podolském sanatoriu, v době, kdy plánoval novou přístavbu své dílny. Pohřben je na Mariánském hřbitově. Firmu nadále spravovala jeho rodina v čele s manželkou Marií a synem Jiřím, který ji vedl až do znárodnění podniku v roce 1948.

/ Antonín Mojsl, Muzejní čtvrtletník

Obchodní dům Františka Hermana, 30. léta 20. století.

Turnovské kulturní tipy:

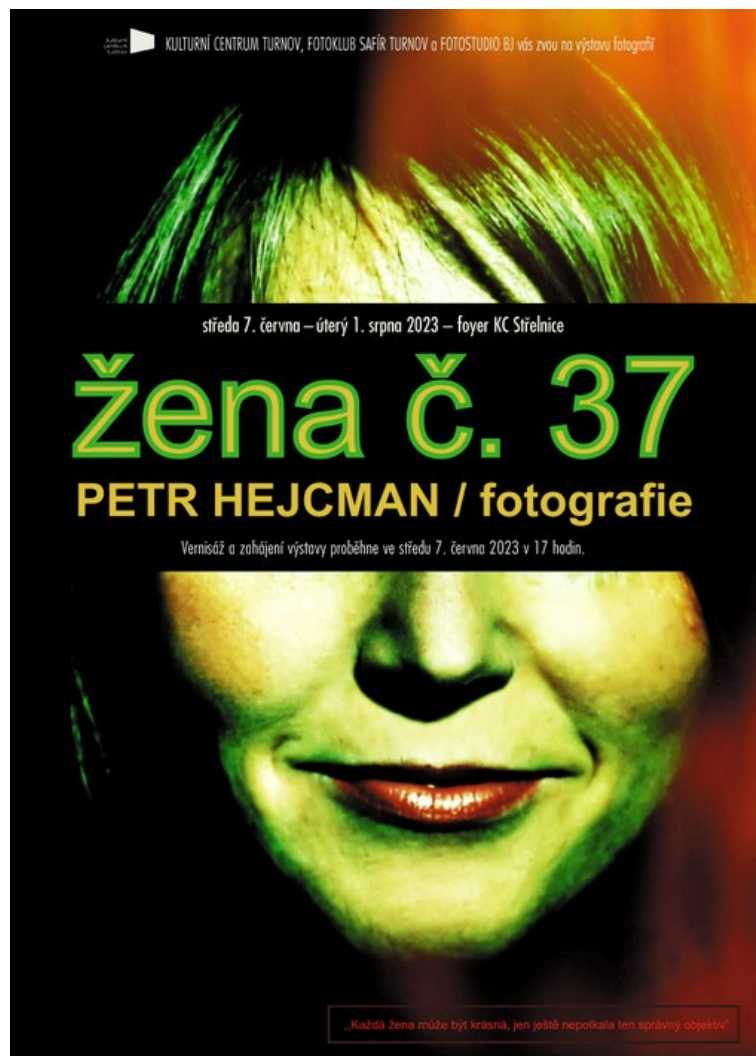
středa 7. června v 17 hodin (vernisaž),
Střelnice

Petr Hejzman: Žena č. 37

Kulturní centrum Turnov, Fotoklub Safír a Fotostudio BJ vás zvou na fotografickou výstavu Petra Hejzmana. Výstava bude ve foyer Střelnice probíhat až do 1. srpna.

Petr Hejzman žije a pracuje v Kolíně. Věnuje se fotografování a filmování především regionální tematiky. Zachycuje důležité obrazy a události Kolínska nekomerčním způsobem. Přispívá svými fotografiemi do knih, tiskovin a propagačních materiálů města Kolína, Regionálního muzea Kolín a farnosti Kolín.

Je především fotografem reportáže a dokumentu. Již od dětství se zaměřuje na fotografování lidí. Zachycuje člověka v krajině, při práci a ve volných chvílích. Jeho snímky lidí v krajině jsou spíše romanticky laděné, zatímco ateliérové focení má fantastický náboj. Samotné fotografie krajiny jsou pak více dramatické než romantické. Ve své práci ukazuje dramatickost, romantiku, fikci, lidskost a skvost.

otevřený názor

Vážený pan Vít Rakušan
Ministerstvo vnitra ČR, Praha

Vážený pane ministře,

na základě rozhodnutí výboru více než třisetčlenného rodáckého spolku Vás vyzývám, abyste pozastavil a znovu odborně přehodnotil rušení poštovních úřadů v republice!

Píši Vám současně jako dlouholetý zaměstnanec Poštovního úřadu v Turnově, kde jsem za jedenáct let prošel většinou jeho oddělení, a to od doručování písemností, tiskovin a telegramů až po rozvoz financí a centrální přepravy cenin a tisku.

Podle svých zkušeností totiž vím, že konkrétně zrušením poštovního úřadu č. 2 v Turnově II. je naprosto špatné a nelogické řešení, v jehož důsledku dojde

k řadě situací, které na jedné straně, mimo jiné, znemožní tento styk mnoha občanům, na druhé omezí i finanční výsledky samotné Pošty. Předpokládám proto, že podobné situace nastanou i v místech jiných.

Město Turnov (14.000 občanů) je totiž rozděleno řekou Jizerou na dvě poloviny už z 50. let minulého století, kdy v jeho novější části došlo k masivní výstavbě sídlišť, průmyslových komplexů, úřadů, později i školství a související infrastruktury. Naproti tomu poštovní úřad (č. 1) ve „staré“ části města je například kvůli neexistujícímu parkovišti těžko dostupný.

Po zrušení poštovní pobočky č. 2 by tak došlo nejen k enormní dopravní zátěži v městě, která je už v dnešní situaci téměř kritická, ale hlavně doslova k pracovnímu „zavalení“ úředníků pošty č. 1. u které se s takovým objemem zakázek nikdy nepočítalo.

Vážený pane ministře, nejvíce nás všechny ale udivuje skutečnost, že minulé, ani současné vedení Vašeho resortu se vůbec nezabývalo dlouhodobou neschopností celého poštovního managementu, který, byť velmi dobře placen, tuto nadcházející situaci neřešil. Jen namátkou připomínám, že 145 Kč za doporučený dopis je pro současnou veřejnost zcela nepřijatelný, třikrát delší doručovací doby než v dobách „komunismu“ rovněž.

Vážený pane ministře, možná vám není známo, že v běžném pracovním procesu jsou všichni lidé finančně odměňováni teprve za kvalitu a množství vykonané práce. Proč se to tak neděje u nejvyšších představitelů vedení České pošty, a to s Vaší podporou a tichým souhlasem, to nám všem zřejmě zůstane nevysvětlitelnou záhadou.

Turnov květen 2023

Otakar Grund, předseda SRPT

turnovsko

MALÁ SKÁLA – Josef Jíra a Vladimír Komárek v Boučkově statku

Koncem dubna proběhla vernisáž společné výstavy dvou umělců celý život úzce spjatých s Pojizeřím, kteří ale dalece přesáhli lokální význam. Název výstavy je příznačný: „Setkání“. Oč rozdílnější jsou umělecké rukopisy obou malířů (Jírův neoexpresionismus se věru hodně liší od Komárkovy esoterické poetiky), o to silnější byla pouta, která je spojovala. Byli to celoživotní přátelé, generační soupeřníci, dokonce se dožili skoro stejného věku – 74 let. Kromě již zmíněné pevné vazby k Podkrkonoší je spojovala i určitá mystická religiosita, která se promítla například do jejich Křížových cest: ta Jírova se nachází v kapli sv. Vavřince na Malé Skále, ta Komárkova v barokním kostele sv. Petra a Pavla v Konecchlumí. Oba cykly patří k vrcholům jejich tvorby a stojí každopádně za výlet. A oba si také užili převládající nepřízeň komunistického režimu: každý z nich, samozřejmě svým osobitým způsobem, hledal a do svého díla projektoval ony pověstné hrabalovské „perličky na dně“, což tehdejším mocipánům často nevonělo.

Boučkův statek je pozoruhodnou památkou původní pojizerské lidové architektury se sedlovou střechou a vysokou lomenicí. Celý komplex z roku 1813 byl již určen k demolici, které zabránila občanská iniciativa, jejíž spiritus agens byl Josef Jíra. Dnes se zde nachází po něm pojmenovaná galerie a oblíbená restaurace. Součástí komplexu je i stodola, kde je možné navštívit v adventním čase betlém s postavami v životní velikosti, který ze dřeva vyřezal Josef Jíra.

Děk patří paní Ivaně Jírové a panu Vladimíru Komárkovi ml. za zapůjčení děl, a také všem organizátorům této zdařilé akce. Výstava potrvá **do 8. června**, kromě pondělí každý den od 11 do 17 hodin a určitě stojí za návštěvu a obohacení na duši.

/ Ivo Brodský, *Semilské noviny*

Josef Jíra: rub obrazu Stará silnice u mlékárny

Reprodukce tohoto obrazu pochází z publikace „Josef Jíra 1929 - 2005,“ kterou loni vydala Luisa Averina a její Maloskalské nakladatelství. O téhle pozoruhodné knize bych se chtěl zmínit v některém z dalších vydání Trosečníka.

#

lomnice n/p

V neděli 4. června se od 10 hodin uskuteční zahájení výstavy nazvané „Historická rádia“ ze sbírek Jana Drahoňovského st., pořádané k významnému jubileu - 100. výročí pravidelného rozhlasového vysílání v Čechách. Místní sběratel již po několikáté prezentuje veřejnosti část své rozsáhlé celoživotní kolekce rádií, radiostanic, telefonů, gramofonů, magnetofonů a vojenské radiotechniky, jejíž záchraně a renovaci věnoval velké úsilí a značnou část svého volného času. Většinu výstavní kolekce budou tentokrát zastupovat výrobky naší firmy Tesla. Zcela poprvé bude k vidění Edisonův fonograf – předchůdce gramofonu.

Československý rozhlas začal vysílat 18. května 1923 a my můžeme být právem hrdi na skutečnost, že se tak stalo hned za Angličany (1922), kteří drží evropský primát. Další zajímavostí je stejné datum jak dne českého rozhlasu, tak i Mezinárodního dne muzeí, kterým je v obou případech 18. květen.

Výstavu historické radiotechniky, která měla nezastupitelnou roli při komentování jednak stěžejních dějinných událostí našeho národa, tak i použití v každodenním životě, můžete navštívit až do 30. července. Přijďte si prohlédnout

unikátní technické exponáty nostalgicky dokumentující nelehké začátky a zároveň jeden z významných stupínků vědeckotechnické revoluce, která šla mílovými kroky dopředu.

V letošním roce se nejedná o jedinou výstavu technického charakteru. Další bude následovat na podzim v termínu 1. 10. – 19. 11. 2023 s názvem „Historické televizory z muzejních sbírek“. Některé z exponátů pamatují začátky vysílání u nás před sedmdesáti lety.

/ Jan Drahoňovský, MMGL

semily

Rozhovor s M. Šnaiberkem – Rieger a jeho památka v Semilech

U příležitosti 120 let od úmrtí nejvýznamnějšího semilského rodáka Františka Ladislava Riegra připravilo Muzeum a Pojizerská galerie ve spolupráci s Masarykovým ústavem a Archivem Akademie věd ČR symposium pod názvem *Evropan a Čech František Ladislav Rieger*. A protože se jedná o akci, která svým rozsahem a významem v mnohém přesahuje hranice města i kraje, požádali jsme o informace jednoho z organizátorů sympozia, ředitele semilského muzea, pana Miroslava Šnaiberka.

■ Pane Šnaiberku, přibližte, prosím, čtenářům alespoň krátce osobnost F. L. Riegra a jeho semilskou stopu.

Rieger a jeho Semilské stopy je název mé přednášky v rámci sympozia, ve které mapuji, kdy a za jakých okolností v Semilech tento slavný rodák pobýval, a to především v době, kdy se Rieger odstěhoval do Prahy, pak na statek v Suchdole a následně i na zámek Maleč. Naposledy tu pak byl v roce 1899, tedy čtyři roky před smrtí. Jinak Riegrovy stopy v Semilech jsou samozřejmě širší, a to i po jeho úmrtí, kdy vznikla Riegrova chata na Kozákově a v roce 1928 byla odhalena Šalounova monumentální Riegrova socha na dnešním Riegrově náměstí. Jeho památka se připomínala vždy při trojkových a osmičkových výročích, s výjimkou let 50.–80., kdy se baron Rieger do města s tradicí dělnického hnutí příliš nehodil a jeho kult nahradil kult Ivana Olbrachta. Je tu po něm pojmenována základní škola a chystané sympozium je další aktuální poctou tomuto velikánovi.

Evropan a Čech

František
Ladislav
Rieger

21. - 22. června 2023

Muzeum a Pojizerská galerie Semily, p. o.

■ Čím byl Fr. Lad. Rieger pro Čechy především?

To je složitá otázka, v 19. století byl pro Čechy vůdcem národa nebo dokonce miláčkem, jak jej titulovali, ve 20. století a dnes zůstává jeho odkaz schopného a slušného politika a bojovníka za práva českého národa.

Rieger byl především angažovaným politikem a neuvěřitelně čínorodým člověkem, o čemž svědčí i několik set kartonů písemné pozůstalosti uložené v pražských archivech, ve kterých je stále co nového nacházet. Nedávno jsem například objevil příbuzenskou vazbu mezi ním a Antalem Staškem, o čemž oni sami ani zřejmě nevěděli. Pro město Semily

by Rieger, dle mého soudu, měl být inspirativní velkou osobností, na kterou mohou být Semilané hrdí. Podobně výrazných jmen, která měla takový vliv a popularitu v českém prostředí, za posledních dvě stě let tolik nemáme. Masaryk, Palacký, Havlíček, částečně Kramář.

■ Sympozium podle již zveřejněných pozvánek proběhne ve dnech 21. – 22. června. Jakým tématům se bude věnovat a v jakých místech proběhne?

Na sympozium přijedou největší znalci Riegrova díla z řad českých historiků, například emeritní ředitel Masarykova ústavu a Archivu akademie věd Luboš Velek nebo nově zvolený ředitel Národního archivu v Praze Milan Vojáček. Téma Riegra a Semil najdou posluchači ve dvou nových příspěvcích, ve kterých se věnují neznámým životním osudům Riegrovy sestry Terezie a její rodiny a také mapování Riegrových pobytů v Semilech.

Podrobný program najdete na našem webu, a to včetně koncertů – kapacita míst je omezená. Takže koho zajímá historie 19. století, Rieger nebo Semily, neměl by na některé z přednášek chybět a měl by si včas účast na našem sympoziu zajistit pomocí rezervačního systému na webu. Účastníci přednáškových bloků mají také přednostní možnost účastnit se večerních slavnostních koncertů s rautem a získají knihu o Riegrovi zdarma. Součástí sympozia bude i doprovodný program, za Riegrova otce se bude sloužit i zádušní mše, nebude chybět ani výstavka riegrovských artefaktů z muzejních sbírek. Vystavena bude i Riegrova posmrtná maska, model jeho rodného mlýna, nedávno objevený vzácný portrét jeho matky nebo dopis, který v podstatě odstartoval naši iniciativu k přesunutí sochy sv. Václava. Vrcholem celého programu pak bude čtvrtetní znovudhalení sochy sv. Václava na Riegrově náměstí.

■ Zmínil jste přesun sochy sv. Václava – jak vlastně tato památka souvisí s naším nejslavnějším rodákem? A proč by se měl vrátit na Riegrovo náměstí? Podle mého názoru jeho současné umístění prostoru u kostela sv. Petra a Pavla sluší...

Nevím, jestli sluší, nebo nesluší, ale ke kostelu socha nikdy nepatřila a nepatří, tam ji odsunuli komunisté, aby se u ní nesrocovali lidé a tím pádem de facto eliminovali prostor, kde by se obyvatelstvo mohlo sejít a vyjadřovat své pocity. Rieger měl zájem umístit ji na dohled od mlýna, o kterém věděl, že bude zbourán. Bylo mu totiž vyčítáno, že mlýn prodal podnikateli Schmittovi, a tím pustil německý živel z Řek do centra Semil. Socha nebyla jen památkou na jeho otce, ale měla symbolizovat s odkazem na svatého Václava národní, český prvek a zároveň jakési dvojité pokání.

Jako omluva otci, že se nikdy nestal mlynářem, ale politikem, a také že z města odešel a nebránil jej před německým živlem. Každá památka podobného druhu, sochy především, pakliže to okolnosti umožňují, by měla být zachována in situ, tedy na původním místě. A kdo ví, až bude českému národu zle, jestli se v Semilech lidé nebudou opět srocovat u této sochy. Tomuto by měli lidé porozumět i díky informační cedulce, kterou by město mělo u sochy umístit. Myšlenka je většinou ukryta v symbolech a ani tady tomu není jinak.

■ Připomínku F. L. Riegra dnes najdeme na mnoha místech v Semilech – jeho jméno mimo jiné nese základní škola i náměstí. Na jaký odkaz dr. Riegra bychom neměli zapomenout?

Jak jsem již zmínil, ne každé město má rodáka takového formátu, jako byl Rieger. Vždyť ne náhodou jsou po něm pojmenována náměstí, parky, ulice po celé republice. Zkrátka byla to osobnost velkého formátu, které se podařilo něco nevídaného, z mlynářského synka se stal i císařem respektovaným a uznávaným politikem, a jeho sláva žila i po smrti. A mezi námi, kterému z českých politiků se to až do současnosti podařilo? T. G. Masarykovi a Václavu Havlovi, se třetím jménem mi pomozte... O tom, jestli budou v rodných městech jednou odhalovat sochy Miloši Zemanovi nebo Václavu Klausovi mám značné pochybnosti...

/ Renata Coufalová, *Semilské noviny*

Poodhalená krása - AKTuálně o ARTefAKTu
pátek 9. června v 17:00 (vernisáž), Muzeum a Pojzerská galerie

Na výstavě věnující se tématu aktu představíme ve dvou výstavních sálech kolekci výjimečných děl od 1. poloviny 20. století až do současnosti ze soukromých i galerijních sbírek. Prezentována budou nejen díla klasiků pojizerské výtvarné scény (Josef Jíra, František Jiroudek, Jiří Salaba, Jan Solovjev, Vladimír Veselý a další), ale i práce současných umělců (Eva Vlasáková, Richard Náhlovský, Martin Němec, Rostislav Zárybnický, Jiří Srna, Antonín Lhota, Jiří Urban, Michal Machat, Alena Beldová) včetně té nejmladší generace (Vojtěch Horálek, Lukáš Havrda, Libuše Pražáková, Natalya Akovatseva, Patrik Rutkovský, Martina Meletzka, Dagmar Macáková). Kromě maleb budou zastoupeny i sochy pracemi Terezy Pecinové - Salabové nebo Ladislava Janoucha. Výstava bude obohacena i mimořádnými díly předních českých umělců ze soukromých sbírek (Alois Wachsman, Georges Kars, Jan Bauch, Rastislav Michal a další).

Výstava potrvá do 13. srpna.

Výstavba kanalizace a vodovodu uzavře od června v Semilech pro dopravu rušnou ulici Na Mýtě, která je součástí krajské silnice druhé třídy 289. Projekt, který včetně DPH přijde na 18,5 milionu korun, financuje Vodohospodářské sdružení Turnov a město Semily, pět milionů korun přidal Liberecký kraj na rekonstrukci komunikace. Práce by měly být hotové do konce října, sdělila Renata Coufalová ze semilské radnice.

V ulici Na Mýtě vybuduje 1. Jizerskohorská stavební společnost, která zakázku vyhrála, dešťovou a splaškovou kanalizaci a zrekonstruuje vodovod, součástí jsou podle Coufalové také přípojky a rekonstrukce samotné komunikace. Semily zaplatí stavbu dešťové kanalizace a opravu chodníku za bezmála 3,8 milionu korun, VHS Turnov financuje vodovod, splaškovou kanalizaci včetně přípojek a zajistí i rekonstrukci krajské komunikace včetně podkladových vrstev.

V Semilech nejde o jedinou stavbu, která dopravu v centru města zkomplikuje. Liberecký kraj připravuje zbourání starého a výstavbu nového mostu přes Jizeru v Tyršově ulici, která na ulici Na Mýtě navazuje. Stavba už měla začít, kraj ale musel soutěž na dodavatele projektu za více než 74 milionů korun zopakovat.

Po dokončení mostu by pak měl v roce 2025 Liberecký kraj navázat s výstavbou průtahu městem. "Náklady v tuto chvíli odhadujeme na 60 až 70 milionů korun. Předpokládáme, že v letošním roce budeme žádat o stavební povolení tak,

abychom byli připraveni v příštím roce soutěžit dodavatele a v roce 2025 stavět," dodal liberecký hejtman Martin Půta (Náš REGION – ČTK)

Semilské kulturní tipy:

2. červen od 16 hodin

NOC KOSTELŮ

16:00 O PEJSKOVI A KOČIČCE (divadlo pro děti) – Divadlo PUK

16:45 PROGRAM PRO DĚTI S KOŘÍNKEM – PaedDr. Lenka Hřibová

18:05 VERNISÁŽ VÝSTAVY OBRAZŮ BOHUMÍRA MÍČE

19:30 IVÁN GUTIÉRREZ & MADERA

21:00 SLAVNOST SVĚTLA – ZPĚVY Z TAIZÉ – Pěvecký spolek Jizeran

22:30 EKUMENICKÁ MODLITBA ZA MĚSTO Sbor Dr. Karla Farského

3. červen, 19.30, KC Golf

DOBROU CHUŤ OD PODKRKONOŠSKÉHO SYMFONICKÉHO ORCHESTRU

Podkrkonošský symfonický orchestr a komik Petr Vydra připravili na jaro 2023 unikátní kulturní představení na pomezí koncertu symfonického orchestru a stand-upu/divadelního představení s názvem „Dobrou chuť“.

9. červen, 18 hodin, kostel ss. Petra a Pavla

VARHANNÍ RECITÁL

Varhanní recitál Karla Martínka, varhaníka katedrály sv. Václava v Olomouci, je součástí největšího hudebního festivalu v České republice – 67. ročníku Dvořákova festivalu. Repertoár bude obsahovat skladby velkých mistrů Bacha a Vierneho, ale také vlastní improvizace na hudební motivy A. Dvořáka.

9. červen v 17 hodin (vernisáž), Státní okresní archiv Semily

NA POSLEDNÍ CESTĚ: - zločin, trest a záhrobí

Výstava z dějin útrpného práva v oblasti Pojizeří dokumentuje, za co a jak byli trestáni a propadli hrdlem zločinci v minulých staletích. S ohledem na regionální specifi ka výstavu provází i téma víry v posmrtný život a vyvolávání zesnulých při spiritistických seancích. Trvá do 11. září.

10. červen – 24. září

SEVA

Stavebnici SEVA lidé znají jako hračku z konce minulého století. Má ale co dát i dnešním dětem? Jak vypadají současné sestavy a které další hračky z portfolia firem Vista nebo Kovožávody Semily se ještě vyrábějí, se můžete přesvědčit v muzeu. Pro děti je připravena herna, kde mohou tvořit podle své fantazie. Muzeum a Pojizerská galerie Semily, úterý až neděle 9:00 - 12:00, 13:00 - 16:00 hod.

14. červen, 19.00, KC Golf

ŠPINARKA

Cenami ověřená divadelní inscenace ostravského Divadla Petra Bezruče. Dokumentární fikce o legendární rockové zpěvačce, která prochází divokým 20. stoletím a jejíž turbulentní život nabízí mnoho dramatických zlomů.

semilsko

Sbor dobrovolných hasičů VYSOKÉ NAD JIZEROU
Vás srdečně zve na

**OSLAVY
150. VÝROČÍ**

založení

SDH VYSOKÉ NAD JIZEROU

**V SOBOTU DNE 10.06.2023
NA NÁMĚSTÍ VE VYSOKÉM NAD JIZEROU**

PROGRAM:

- 12:30 SRAZ ÚČASTNÍKŮ A ŘAZENÍ SLAVNOSTNÍHO PRŮVODU V AREÁLU FOTBALOVÉHO HRŠTĚ
- 13:00 SLAVNOSTNÍ PRŮVOD, POLOŽENÍ KVĚTIN A UCTĚNÍ PAMÁTKY
SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ OSLAV A PŘIVÍTÁNÍ HOSTŮ
PŘEDÁNÍ SLAVNOSTNÍCH STUH

Ukázka historické i současné techniky

Ukázka vyprošťování při dopravních nehodách

Ukázka činnosti dětí SDH

Ukázka činnosti a vybavení policie ČR, horské služby, hasičského záchranného sboru a zdravotnické záchranné služby

K tanci a poslechu zahrají

Táboranka

Pavel Kaiser band

Konverze band

V rámci oslav bude zahájena výstava jednotky sboru dobrovolných hasičů (ve vestibulu městského úřadu) a historie sboru (v přízemí Vlastivědného muzea pro Vysoké nad Jizerou a okolí).

VYSOKÉ n/J – K závěru se chýlí výstavba lůžkového pavilonu v Ústavu chirurgie ruky ve Vysokém nad Jizerou na Semilsku, náklady jsou bezmála 90 milionů korun včetně daně. Stavba je před kolaudací, řekl ředitel ústavu Ludvík Hovorka.

Výstavba lůžkového pavilonu v nemocničním areálu začala v červnu před dvěma lety a podle původních plánů měla skončit loni v srpnu. Stavba ale nabrala zpoždění, což firma, která pavilon stavěla, zdůvodňovala zdražováním stavebních materiálů a nedostatkem pracovníků. Termín dokončení výstavby tak byl posunutý na konec letošního února, odstraňování nedodělků ale stavební firmě zabralo dalšího čtvrt roku. Nyní k zahájení kolaudačního řízení zbývá ještě splnit požadavky hasičského záchranného sboru. "Některé jsou formální dokladové, ale především je nutné vykonat funkční zkoušky požární vzduchotechniky a elektrické požární signalizace, což musí zajistit dodavatel stavby," uvedl Hovorka.

Předpokládá, že když nenastanou komplikace, kolaudace by mohla začít na začátku června a pavilon by mohl být funkční do konce června. "Pavilon chceme zprovoznit co nejdříve. Provozně to je pro nás komplikované," dodal

Hovorka.

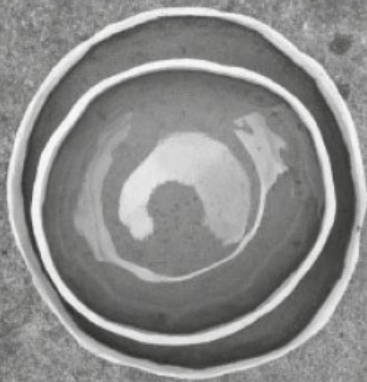
Kapacita vysockého ústavu chirurgie ruky je 52 lůžek. V nově budovaném pavilonu E jich bude 28 ve dvoj-lůžkových pokojích. Cílem je zlepšit podmínky pro hospitalizované, kdy nové pokoje nahradí část lůžek ze starého pavilonu B. Některé z nich nemocnice už téměř rok

postrádá, neboť v předstihu musela udělat úpravy také ve starém pavilonu. "Přišli jsme o dva pokoje při propojování obou pavilonů. Přineslo to provozní komplikace, protože jsme museli vystačit s menším počtem lůžek," řekl ředitel ústavu.

Městská nemocnice ve Vysokém nad Jizerou je specializovaným pracovištěm. Přes 45 let tvoří většinu nemocných pacienti s poraněnou nebo jinak poškozenou rukou. Mimo jiné tam lékaři operovali pořezané prsty tenistky Petry Kvitové nebo zlomený prst sdruženáře Tomáše Portyka před olympijskými hrami v Soči. Lékaři ústavu se zaměřují také na léčbu degenerativních a vrozených vad. (Genus, foto *Větrník*)

vrchlabí

 GALERIE MORZIN

Galerie Morzin ve Vrchlabí si Vás dovoluje
pozvat na zahájení výstavy

AŤKA TICHÁ - KERAMIKA
OLDŘICH TICHÝ - OBRAZY

které se uskuteční
v pátek 9. června 2023 v 18 hodin.

Výstavu zahájí Ivan Neumann.

Výstava potrvá do 9. 7. 2023.

Galerie Morzin, Nádražní 471, Vrchlabí
Otevřeno st - pá 13 - 17 hod., so 10 - 14 hod.

 MINISTERSTVO
KULTURY

 MĚSTO
VRCHLABÍ

10. 6. 2023 • VÍKEND OTEVŘENÝCH ZAHRAD

Klášteří zahrad i zámecký park ve Vrchlabí jsou celoročně otevřeny veřejnosti, přesto se rádi připojujeme k této celoevropské akci. V rámci sobotního programu nahlédnete do běžně nepřístupných částí. Genobanka bude otevřena od 9 do 15 hodin, v záchranné stanici proběhnou v 9.30 a 11.30 komentované prohlídky.

Bližší informace: Jakub Fišera, jfisera@krnap.cz, 737 225 465

Pocta československým legionářům a jubilea jejich posledních bitev

Argonská ulice na Čerovce v Jičíně vedla od parčíku se sochou K. H. Borovského k fotbalovému hřišti SK Jičín. Tato ulice těsně přiléhá ke kasárnům, která se nyní opravují. Argonská se jmenuje podle 22. pěšího pluku Argonského, který býval v komplexu kasáren umístěn. To i na paměť francouzského bojiště u Argonu - Vouziers, kde za I. světové války statečně bojovali naši legionáři.

Byla to jedna z posledních bitev I. světové války (v říjnu 1918). Vztahy s Francií bývaly zejména po vyhrané válce velmi těsné a obzvláště silné byly i v Jičíně, kde působil mj. Kruh francouzských legionářů. I jeho zásluhou a zásluhou dalších organizací, např. Sokola, byly v r. 1933 před kasárny vztyčeny kamenné památníky a na budově pak i desky se jmény padlých francouzských legionářů. Kovové desky byly však během nacistické okupace odstraněny jako nežádoucí. Před památníky bývaly zejména ve třicátých letech minulého století velké slavnosti. Městská kronika z let 1933-34 zaznamenala „tisíce účastníků, z nichž vynikaly zejména modré stejnokroje

francouzské, ale přijeli i italští a ruští legionáři. K účastníkům tehdy promluvil francouzský velvyslanec v Praze Leon Noel i ministr národní obrany Bohumír Bradáč. Také v jičínské sokolovně byla slavnostní akademie, na níž promluvil generál Alois Eliáš. Vše za doprovodu bohatých hudebních čísel i sokolské akademie. Tyto slavnosti nebyly ojedinělé – na těchto místech se odbyvaly i četné jiné - např. Den invalidů, slavnosti nabyté svobody a samostatnosti. Po r. 1918 se dokonce v Jičíně uvažovalo o vítězné kamenné bráně v Lipách a také o monumentálním památníku na Zebíně... Z historického i národního hlediska však to nejcennější co ve výše uvedených kamenných památnících bylo – bývala tam prst' právě z bojišť u Terronu a Vouziers, z italského Doss Alto (bitva také v r. 1918) a bojiště z ruské fronty u Zborova. Vazby na Francii bývaly ovšem v Jičíně nejsilnější. Tam u francouzského města Darney se 30. 6. 1918 shromáždilo 6 tisíc čs. legionářů, aby slíbili, že budou „střežit nejdražší odkaz svobody národa“.

U francouzského města Jarnac (dép. Charente) jsou někteří naši legionáři pohřbeni a Jičín měl později četné styky s tímto městem a jeho starostou, jemuž

byl věnován dokonce kříšťálový pohár za péči o legionářské hroby.

Vím zcela určitě, že symbolická prst' bývala před kasárny ještě v sedmdesátých a osmdesátých letech minulého století, dávno před zahájením demolice a rekonstrukce těchto budov. Když jsem se na shromáždění důstojníků zdejší posádky počátkem roku 1990 v přední části kasáren ptal - kam zmizely ony desky? - nikdo nevěděl. Bohužel ani ve zdejším muzeu, ani v archívu není po těchto cennostech ani stopa...Odstranění byla náhoda? Nevědomost? Hloupost? Úmysl? Najde se ještě někdo, kdo vysvětlí? Existují někde?

Ve výčtu jmen, která bychom si měli ovšem pamatovat, by neměla chybět právě bojiště jako Lipjagy, Bezenčuk, Samara a Bachmač v Rusku, francouzský Arras. Na italské frontě hlavně pamatujme bitvu o Doss Alto a hrdinství legionářských rozvědčíků. Také jména Čeček, Švec a Medek a další by neměla zůstat zapomenuta! Bylo velmi sympatické, že se v Jičíně před pár lety objevil historický Legiovlak.

Jsem moc rád, že i organizátoři festivalu JMP nezapomněli vzdát poctu čsl. legionářům. V roce 2018 - (sto let od výše uvedených bojů) - se u bývalých kasáren a pomníku K. H. Borovského uskutečnila neokázalá pieta a vzpomínka na statečnost našich vojáků. Úvodní slovo přednesl přední český historik prof. Robert Kvaček, který přinesl na ukázkou i prst' od Zborova - a písně Karla Hašlera (včetně té „Hoši od Zborova“) přednesla pražská skupina Fiakr.

/ Jaroslav Veselý

Nasát atmosféru starých časů můžete na sobotecké faře v Almáriu

Karel Čapek kdysi v knize Obrázky z domova popsal Sobotku jako město básníků, učitelů a ševců. O básnících nikdo nepochybuje, ale že byla městem ševců a učitelů, se návštěvníci dozví až v soboteckém Almáriu.

Almárium vzniklo přenesením části sbírek Muzea města Sobotky ze zámku Humprechtu do prostor sobotecké fary. Název muzea má spojitost s velkou sbírkou svatebních skříní, známých jako almáry. Hlavní část expozice tvoří kolekce svatebních almar a truhel z Podkrkonoší a Pojizeří, zdobených jedinečnou malbou. Expozice je doplněna dalším dobovým nábytkem a plastikami světců. Za pozornost stojí i vzácně dochovaný prapor sobotecké gardy z roku 1848 od Josefa Mánesa, dnes v opatrování soboteckého Sokola.

V další místnosti je kromě almar a truhel náznak ševcovské dílny s dvěma ponky, verpánkem a dnes již zapomenutými nástroji a polotovary. Stěny zdobí korouhve s postavami světců – patronů ševcovského řemesla, znak soboteckých ševců a cechovní pokladna. U východu je ukáзка malého obchůdku se zásobníky na kávu, váhami, potřebným náčiním a reklamními předměty.

Na učitele si mohou děti v Almáriu zahrát v krásné venkovské třídě, původně z libošovické malotřídky. Tahle školní třída je jedinečná také tím, že v ní jsou vystaveny loutky, se kterými několik generací Soboteckých hrálo svá pohádková představení. Soubory loutek reprezentují část nehmotného kulturního dědictví UNESCO.

Almárium v Sobotce najdete na Malém náměstí, nasměruje vás k němu věž kostela. Otevřeno je momentálně v sobotu a v neděli mezi 9. a 16. hodinou. Do muzea je plně bezbariérový přístup, čtyřnozí kamarádi sem můžou, kolo a koloběžku vám pohlídají v pokladně.
(Sdružení Český ráj)

tanvaldsko

ZUBAČKA

3. června 2023

*Zahájení sezóny
na Zubačce*

DEN DĚTÍ

Zvláštní jízdy na ozubnicové trati Tanvald - Kořenov - Harrachov

Palác Liebieg se pro vás otevírá!

Palác Liebieg se slavnostně otevře pro veřejnost již tuto sobotu 3. června. Vstup je zdarma.

Kontakt^Liberec

PALÁC LIEBIEG SE PRO VÁS OTEVÍRÁ 3/6/2023

10.00–11.00

Pohádka pro děti – Princ Jaromil –

Divadlo Studna → nádvoří**10.00–15.00**Pohádková zahrada pro děti → zadní zahrada**10.00–12.00**Workshopy pro děti i dospělé v malířském
ateliéru**10.00–16.00**Komentované prohlídky **Paláce Liebieg**
(v každou celou hodinu, nutná rezervace
přes portál evstupenka)**11.00–12.00**Historický bál ve stylu 19. století → nádvoří**12.00–13.00**Speciální prohlídka v historických kostýmech
(nutná rezervace přes portál evstupenka).**13.00–16.00**

Workshopy pro děti i dospělé v keramické dílně

14.00–15.00

Pohádka pro děti – Čertovská pohádka –

Divadlo Studna → nádvoří**14.00–16.00**

Workshopy pro děti i dospělé v malířském ateliéru

16.00Koncert Jugendsinfonieorchester Stuttgart –
ve spolupráci se ZUŠ Liberec → terasa**17.00**Koncert Anežky Čejchanové a Matěje Čejchana
→ přední zahrada**18.30**Koncert skupiny Abba Stars Revival → přední zahrada**20.00**Koncert skupiny Fast Food Orchestra → přední zahrada**21.30**videomapping – jedinečná audiovizuální projekce
na fasádu Paláce Liebieg

→ malování na obličej

→ občerstvení

→ výstava Tmání

(nutná rezervace přes portál evstupenka)

Palác Liebieg

PalácLiebieg

info@pl.liberec.cz

www.palac-liebieg.cz

→ vstup zdarma

Cena Karla Hubáčka zůstává v Liberci. Získala ji rekonstrukce Liebiegova paláce

Desítky unikátních staveb, vydařené projekty a zajímavé architektonické nápady. To vše přinesl již 19. ročník Soutěže Karla Hubáčka. Vítězem hlavní ceny je rekonstrukce Liebiegova paláce v Liberci. Porota ocenila zejména přístup k obnově historické budovy, díky kterému byly zachovány a doplněny původní prvky stavby. Ta bude sloužit i veřejnosti. Záštitu nad soutěží převzali ministr průmyslu a obchodu Jozef Síkela, hejtman Libereckého kraje Martin Půta, krajský radní Jiří Ulvr, starostka České Lípy Jitka Volfová a starosta Turnova Tomáš Hocke.

Rekonstrukce měly v letošním ročníku silné zastoupení. Porotce zaujaly zejména tři, které se dostaly do užší nominace – Pivní lázně Svijany, Huť Marie a vítěz nejen této kategorie, ale i hlavní Ceny Karla Hubáčka, rekonstrukce Liebiegova paláce. U všech porota kromě kvalitního a k historickému rázu budov citlivého provedení oceňovala také společenský přesah. Stavby se po letech chátrání zpřístupnily veřejnosti, stávají se významným centrem místního společenského dění a přispívají také ke kultivaci veřejného prostoru. Hejtman Martin Půta také proto Huti Marie udělil svou letošní Cenu hejtmana. „Jedná se o stavbu, kterou financoval soukromý investor. Rád oceňuji výjimečné věci a šikovné osobnosti. Tato investice navíc může pomoci celé obci v jejím rozvoji. Huť Marie je bývalý brownfield. Jednalo se o původní sklárnu a dnes se objekt stal multifunkčním prostorem k využití pro velké společenské akce, s kavárnou a posilovnou včetně vnitřní lezecké stěny. Pevně věřím, že to je dobrá inspirace i pro další investory na jiných místech v regionu. Ne vždy lze vše postavit tzv. na zelené louce. U brownfieldů je přidanou hodnotu jejich samotná historie a genius loci,“ vysvětlil hejtman Martin Půta.

Letošní ročník poukázal zejména na důležitost působení pracovního prostředí na zaměstnance a okolí. Řada soukromých firem staví a rekonstruuje kancelářské i výrobní objekty nejen s důrazem na funkčnost a bezpečnost práce, ale i to, jak se v nich pracovníci cítí a jak budovy působí na své okolí. Takový přístup ocenilo svou cenou také Ministerstvo průmyslu a obchodu v zastoupení ředitele Odboru stavebnictví a stavebních hmot Filipa Žezulky. Cenu získala stavba Truhlářství TANPA.

V kategorii Novostavby se utkaly hned dva počiny pro nejmenší děti a několik soukromých domů pro bydlení. Nominace se dočkaly rodinný dům Karlovice a Mateřská školka Treperka a Waldorfská Semily a vítězem se stala nová přístavba Mateřské školky Montessori. Porotci ocenili kvalitní architektonické řešení dostavby budovy mateřské školky a vytvoření atypického a podnětného prostoru pro pobyt dětí.

Pozornost poroty měly i objekty z kategorie Krajina a veřejný prostor. I tam se ukázalo, že byť drobné úpravy mohou mít velký vliv na vnímání obyvatel a jejich komfort z pobytu ve městě. Nominaci získaly turnovská fontána v parku sídliště U nádraží a odpočinkové místo v ulici Žitavská v Hrádku nad Nisou. Vítězem se stala vodní nádrž Heřmanice, u které porotci ocenili roli investora i kvalitu provedení a vytvoření místa pro relaxaci obyvatel i turistů. Porota navíc udělila dvě čestná uznání, jedno pro Pivní lázně Svijany za citlivé skloubení historického rázu stavby a nového využití a druhé získala modernizace části prostor Základní školy T. G. Masaryka Lomnice nad Popelkou za zajímavé architektonické řešení prostor propojujících místo pro výuku i společenská setkání.

V kategorii Junior – studentské projekty porotu zaujaly studentské návrhy od Matyáše Břeského a Pavly Zahradníkové a vítězkou se stala Martina Kocurišínová s návrhem na rekonstrukci a moderně pojatou dostavbu Lesních lázní v Liberci.

„Porota měla letos opět nelehkou práci, a to nejen při posuzování staveb, ale i velmi inspirativních studentských projektů. Ukazuje to, že kvalitní architektura má v Libereckém kraji významné postavení a soukromí i veřejní investoři vnímají její důležitost při kultivaci prostředí. Velkou radost mám také ze zodpovědného přístupu investorů k ekologickým otázkám,“ dodal Jiří Ulvr, člen rady kraje pro resort hospodářského a regionálního rozvoje, evropských projektů, územního plánování a rozvoje venkova. „Je důležité podporovat mladé tvůrce. A stejně tak je důležité připomínat inspirativní osobnosti. Proto jsem velmi rád, že přípravný výbor soutěže letos navrhl udělit také cenu Osobnost ve stavebnictví a architektuře, kterou získal Karel Novotný.“ Dlouholetý klíčový člen libereckého architektonického ateliéru SIAL Karel Novotný letos oslaví kulaté životní jubileum. Během své téměř šedesátileté kariéry spolupracoval s mnoha významnými českými architekty – Karlem Hubáčkem, Miroslavem Masákem, Alenou Šrámkovou, Jiřím Suchomelem a dalšími. Jako projektant a hlavní inženýr projektu se podílel na řadě výstaveb a projektů, mimo jiné i na Československém pavilonu na Světové výstavě EXPO v Seville v roce 1992.

Vítězové obdrželi autorskou cenu, skleněnou vodováhu, kterou pro Soutěž Karla Hubáčka vytvořil v roce 2019 student umělecké sklářské školy v Železném Brodě Roman Mareš. Sadou stříbrných mincí s motivem baziliky sv. Petra pak vítěze obdaroval tradiční partner soutěže Česká mincovna. Organizátorem letošního ročníku soutěže je Agentura regionálního rozvoje. Partnerem soutěže byly Liberecký kraj, Technická univerzita v Liberci, Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, Česká mincovna, a.s., Svaz podnikatelů ve stavebnictví, Český svaz stavebních inženýrů, statutární města Liberec a Jablonec nad Nisou a města Česká Lípa a Turnov. Letos se přihlásilo celkem 22 staveb a 12 studentských projektů. Bližší informace o soutěži i o přihlášených stavbách je možno zhlédnout na <https://stavbaroku.lk/>.

/ Filip Trdla

#

právě vyšlo !!!